

pa se bolj bližajo francoski rond-pisavi, zlasti kar se tiče malih črk o, a, d, g.

4. Steile Lateinschrift, izdal E. Bayr, založila „Pichlers Witwe und Sohn“ na Dunaji. Cena brošuri 1 gld. 20 kr. Tu se nahajajo oblike za nemško in latinsko (slovensko) pisavo.

Samo za nemško pisavo:

5. Steilschrift-Fibel von Dr. Kummer, Branky und Hofbauer, c. kr. šolsko-knjižna zaloga na Dunaji, cena 25 kr. Oblike črkam so E. Bayrove. (glej gori 4.)

6. Josef Heinrichs Schreiblese-Fibel, Ausgabe mit Steilschrift, založil F. Tempsky na Dunaji in v Pragi, cena 25 kr.

Končno še omenimo, da so razni založniki izdali razne pisanke s pokončno pisavo s predpisi v prvi

vrstici na vsaki strani. Naše mnenje je, da se brez takih pisank izhaja, osobito, ker so take pisanke predrage. Predpis je za otroke veliko več vreden, če ga učitelj sami pred njihovimi očmi napiše na šolsko tablo, kakor pa tiskan predpis v pisanki. Pri takih zvezkih je tudi ta neprilika, da mora otrok to, kar je v prvi vrstici predpisano, na vsi strani pisati tolikokrat, kolikor je vrstic. Otrok se navadi na mehanično delo brez misli in najslabše je gotovo pisana zadnja vrstica. To je ravno tako malo pedagoško, kakor to, če učitelj dá učencu „penitenco“, da kak stavek pedesetkrat ali stokrat prepíše. Za pokončno pisavo popolnoma zadostujejo zvezki, kakor so navadne Grubbanerjeve male spisovnice s pokončnim formatom široko načrtane. Tudi posebna peresa, kakor se ponujajo „Steilschriftfedern“, so odveč. Ž.

Književnost.

Argo, Zeitschrift für krainische Landeskunde. Ta list izhaja sedaj drugo leto in sicer vsak mesec 1 številka po 1—1½ pole s prilogami in velja za vse leto 4 gld. Urednik, izdavatelj in založnik Alfonz Müllner, muzealni kustos v Ljubljani. Tiskata ga Klein in Kovač v Ljubljani.

Vsebina prve letošnje številke: Müllner: Johann Augustin Pucher (s podobo) — izumnik fotografije na steklo. — P. pl. Radicz: Die ersten Garnisonen der k. u. k. Armee in Krain. — Müllner: Ueber Volkssagen. — Ueber geogra-

phische Nomenclatur. — Müllner: Ein Fund türkischer und venetianischer Silbermünzen bei Laibach. — Müllner: Ueber Mineralvorkommen in Krain. — Mittheilungen aus dem Museum.

Za ljudske učitelje in šole je založnik tega lista naročnino znižal in sicer za celo leto na 2 gld., za pol leta 1 gld. To je jako nizka cena. — List priporočamo v naročbo zlasti listim gg. tovarišem, ki imajo kaj razuma za zgodovino naše dežele in se ž njo bavijo.

Naši dopisi.

Z Dolenjskega. Napredek se vidi dandanes skoraj povsod. Mnogo hvalevrednega in koristnega se človek uči in nauči, kar mu je v življenju jako v prid. Socijalno vprašanje se rešuje na vse mogoče načine. Tudi učiteljev nalog je pospeševati — seveda kolikor možno — blagostanje ljudstva in to dandanes posebno s poukom v sadjarstvu, v rokotvornih delih itd. Vsakemu učitelju pa ni mogoče si teh koristnih znanostij prisvojiti, to pa posebno onih ne, katerih poučnih tečajev nimamo v naši Kranjski. Hvaležno se oziramo na učiteljski tečaj o kmetijskem pouku, za kojega vis deželni odbor vsako leto mnogo žrtvuje. Želimo le od tega mnogo dobrega sadu. Jako hvaležni moramo tudi biti deželnemu odboru in kranjski hranilnici, da sta dala mnogim učiteljem podpore za to, da so obiskali učiteljski tečaj za rokotvorna dela na Dunaji. A vender je podpora za življenje v tacihi mestih premajhna. Tedaj ne samo prosti čas (vel. počitnice), temveč tudi mnogo denarja žrtvuje, učitelj, kateri se hoče udeležiti tega tečaja. Kolikim pa je to mogoče? Zato mi roji vedno misel po glavi:

Ali bi se ne moglo to tudi v naši domačiji, namreč v Ljubljani zgoditi? Kaj, ko bi tam imeli tudi učiteljski tečaj desknih rokotvornih del in posebno še pletenja jerhasov, košev itd., kar je jako velike vrednosti in koristi. Na ta način bi denar ostal v domačiji, potrosilo bi se ga več kot polovico manj; pouk bi bil v materinem jeziku. itd. Kolika pridobitev za deželo in učitelje!

Boš pa znabiti stavil vprašanje: Kdo pa bo poučeval? Na to je lahko odgovoriti, ker je mnogo izvežbanih gg. tovarišev, katerim je rokotvorni pouk lahka reč, le požrtvovalnosti je treba. Mislim, da bi bilo to pač pomisleka vredno. Gotovo bode učiteljstvo jako hvaležno, ako se ta želja uresniči.

Lansko leto se je otvoril imenovani učiteljski tečaj v Gradci in na isti način bi ga bilo lahko oživetil v Ljubljani. Eminentne važnosti je za našo deželo pletenje jerhasov, košev, canj, peharjev itd., ker se ti izdelki mnogo rabijo; pri tem pouku se rabi jako malo orodja. Ali bi ne bilo dobro, da bi se v učiteljskih tečajih tudi o tem poučevalo? Gotovo je